

Az, hogy az Egyesült Királyság bejelentette az EU-ból való kilépésre irányuló szándékát, nem jár azzal a következménnyel, hogy az ezen tagállam által kibocsátott európai elfogatóparancs végrehajtását meg kell tagadni vagy el kell halasztani

Amennyiben nem állnak fenn komoly és bizonyítékokkal alátámasztott okok annak feltételezésére, hogy az ezen elfogatóparancs által érintett személy tekintetében felmerül annak a veszélye, hogy a kibocsátási tagállamnak az Unióból való kilépését követően megfosztják a Chartában és a kerethatározatban¹ elismert jogaitól, az említett elfogatóparancsot végre kell hajtani, amíg e tagállam az Unió tagja

Az Egyesült Királyság 2016-ban két európai elfogatóparancsot bocsátott ki RO ellen (az elsőt 2016 januárjában, a másodikat pedig 2016 májusában) abból a célból, hogy emberölés, szándékos gyűjtogatás és szexuális erőszak bűncselekmények miatt büntetőeljárást folytassanak le. RO-t ezen európai elfogatóparancsok alapján Írországban letartóztatták. 2016. február 3. óta az említett országban tartják fogva. RO kifogásokat emelt az Egyesült Királyság részére történő átadása ellen, többek között olyan problémák alapján, amelyek az Egyesült Királyságnak az Európai Unióból történő kilépésével függenek össze

A High Court (felsőbbíróság, Írország) az RO által felhozott valamennyi kifogást elutasította, kivéve a Brexit következményeivel összefüggő problémákra alapítottakat. E bíróság ezért azt kérdezi a Bíróságtól, hogy tekintettel arra, hogy az Egyesült Királyság 2017. március 29-én bejelentette az Európai Unióból történő kilépésre irányuló szándékát, továbbá az azzal kapcsolatban fennálló bizonytalanságra, hogy az Egyesült Királyság kilépését követően milyen megállapodásokra kerül sor, e bíróság köteles-e az európai elfogatóparancs által érintett személynek az Egyesült Királyság részére történő átadását megtagadni, még akkor is, ha e személy átadása egyébként kötelező lenne.

A Bíróság először is emlékeztet arra, hogy a tagállamok közötti kölcsönös elismerésnek az európai elfogatóparancsról szóló kerethatározat alapjául szolgáló elvére tekintettel a főszabály az európai elfogatóparancs végrehajtása, és a végrehajtás megtagadása kivételt képez, amelyet szigorúan kell értelmezni.

A Bíróság ezt követően megállapítja, hogy a valamely tagállam által az Unióból az EUSZ 50. cikk alapján való kilépésre vonatkozó szándékot érintően tett bejelentés nem jár azzal a hatással, hogy felfüggeszti az uniós jog alkalmazását e tagállamban, és a kerethatározat rendelkezései, valamint az annak alapját képező kölcsönös bizalom és elismerés elve továbbra is teljes mértékben hatályban marad e tagállamban az Unióból való tényleges kilépés időpontjáig.

A Bíróság tehát megállapítja, hogy a tagállamnak az Unióból való kilépésre irányuló szándékának a bejelentését önmagában nem lehet olyan „kivételes körülménynek” tekinteni, amely igazolhatja az e tagállam által kibocsátott európai elfogatóparancs végrehajtásának megtagadását. Az ilyen következmény a kerethatározat rendelkezései egyoldalú felfüggesztésének felelne meg, és ellentétes lenne e határozat szövegével, amely szerint ahhoz, hogy az európai elfogatóparancs felfüggesztésre kerüljön, az Európai Tanácsnak

¹ Az európai elfogatóparancsról és a tagállamok közötti átadási eljárásokról szóló, 2002. június 13-i 2002/584/IB tanácsi kerethatározat (HL 2002. L 190., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 6. kötet, 34. o.).

meg kell állapítania, hogy a kibocsátó tagállamban sérültek az EUSZ 2. cikkben meghatározott elvek.²

A Bíróság ugyanakkor megállapítja, hogy a végrehajtó igazságügyi hatóságnak még meg kell vizsgálnia, hogy léteznek-e komoly és bizonyítékokkal alátámasztott okok annak feltételezésére, hogy a kibocsátó tagállamnak az Unióból való kilépést követően az ezen elfogatóparancs által érintett személy tekintetében fennáll annak a kockázata, hogy az alapvető jogaitól és a lényegében a kerethatározaton alapuló jogaitól megfosztják.

E tekintetben a Bíróság hangsúlyozza, hogy az Egyesült Királyság részese az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezménynek, és az ezen egyezményben fennálló részességének a fennmaradása semmilyen módon nem kötődik az uniós tagságához. Ezenfelül részese a kiadatásról szóló 1957. december 13-i európai egyezménynek is, és más olyan jogokat és kötelezettségeket is a nemzeti jogának a részévé tett, amelyek jelenleg a kerethatározatban szerepelnek.

A Bíróság ezért megállapítja, hogy ilyen körülmények között a végrehajtó igazságügyi hatóság az átadás által érintett személy tekintetében vélelmezheti, hogy az európai elfogatóparancsot kibocsátó tagállam lényegében alkalmazni fogja az átadást követő időszakra vonatkozóan a kerethatározatban biztosított jogok tartalmát az említett tagállamnak az Unióból való kilépését követően. A végrehajtó igazságügyi hatóságok csak az ennek ellenkezőjére utaló konkrét valószínűsítő körülmények fennállása esetén tagadhatják meg az európai elfogatóparancs végrehajtását. A Bíróság álláspontja szerint nem tűnik úgy, hogy ilyen valószínűsítő körülmények fennállnának, de ennek ellenőrzése a kérdést előterjesztő bíróság feladata.

EMLÉKEZTETŐ: Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében az uniós jog értelmezésére vagy valamely uniós jogi aktus érvényességére vonatkozó kérdést terjesszenek a Bíróság elé. A Bíróság nem dönti el a tagállami bíróság előtti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság határozata alapján elbírálja. E határozat a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege](#) megtalálható a CURIA honlapon

Sajtófelelős: Lehóczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499

Az ítélet kihirdetésekor készített képfelvételek elérhetők: [„Europe by Satellite”](#) 📠 (+32) 2 2964106

---

² Az EUSZ 2. cikk a következőket írja elő: „Az Unió az emberi méltóság tiszteletben tartása, a szabadság, a demokrácia, az egyenlőség, a jogállamiság, valamint az emberi jogok – ideértve a kisebbségekhez tartozó személyek jogait – tiszteletben tartásának értékein alapul. Ezek az értékek közösek a tagállamokban, a pluralizmus, a megkülönböztetés tilalma, a tolerancia, az igazságosság, a szolidaritás, valamint a nők és a férfiak közötti egyenlőség társadalmában.”